

Sygn. akt V KO 18/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie z zażalenia

M. C. i P. C.

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ł.

z dnia 28 maja 2021 r., sygn. akt PR 2 Ds. (...) o umorzeniu śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 marca 2022 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Ł.

zawartego w postanowieniu z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt IV Kp (...),

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w P..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt IV Kp (...), Sąd Rejonowy w Ł., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania sprawy z zażalenia M. C. i P. C. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ł. z dnia 28 maja 2021 r., sygn. akt PR 2 Ds. (...) o umorzeniu śledztwa innemu sądowi równorzędnemu. Wnioskujący Sąd wskazał, że sprawa dotyczy zawiadomienia o przestępstwie, którego miała dopuścić się prokurator pozostająca w związku małżeńskim z Prezesem Sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania sprawy.

W ocenie wnioskującego Sądu tego rodzaju sytuacja może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w Ł. w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Ł. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, sprawa dotyczy umorzenia śledztwa, które dotyczyło czynu z art. 231 § 1 k.k. mającego polegać na przekroczeniu uprawnień i niedopełnieniu obowiązków przez prokurator, która jest żoną obecnego prezesa Sądu Rejonowego w Ł. – A. W. Jak wskazano w postanowieniu, sędziowie tego Sądu znajdują się w stanie podległości służbowej względem Prezesa, a wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby budzić podejrzenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18, LEX nr 2506137). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w P.. Pozostaje on w stosunkowo bliskiej odległości od Ł i ewentualny dojazd stron, nie powinien stanowić nadmiernej uciążliwości.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

